

nu foreslaas der en betydelig Udvidelse af Statspolitiet. Men hvorfor saa ikke gøre Skridtet fuldt ud og udvide Korpset saaledes, at det bliver i Stand til at udføre alt det Opdagelses- og Ordenspolitiarbejde, som nu udføres af By- og Herredskontorerne med disses Politipersonale? Skulde man nære for store Betæneligheder ved helt at ophæve det kommunale Politi, kunde jeg tænke mig, at man bevarede det i Købstæderne til ren Patrouilletjeneste og Ordenens Opretholdelse i Gaderne — men ikke underlagt Byfogderne, derimod Statspolitiets overordnede — saaledes, at Statspolitiet tilkaldtes, saa snart der blev Tale om Slagsmaal, Tyveri, Voldshandlinger eller anden Forbrydelse, for at rapportere Sagen videre og endelig indberette den til Statsanklageren. Men jeg vil ubetinget foretrække, at endog menige Betjente paa Købstadgaderne er Led af Statspolitiet; thi hvor er Grænsen mellem Ordenens Opretholdelse og Opklaring af Uorden eller Forbrydelse? Endelig finder jeg det selvfølgelig, at Statspolitibetjentene maa begynde deres Uddannelse ved Patrouilletjeneste, muligvis ogsaa med at gennemgaa en Politiskole.

Jeg gaar ud fra, at det Beløb, Kommunerne skal refundere Statskassen, vil dække samtlige Udgifter til Lønning og Pensionering af alle menige Betjente, Overbetjente og Politiassistenter udenfor København og af samtlige Politiembedsmænd her i Byen, saaledes at der væsentlig kun bliver Tale om Merudgift til Politicheferne eller Politimestrene og en Del af det overordnede Politipersonale udenfor København. Staten vil spare Oprettelse af flere Retsbetjentembeder, Udgifter til Tingstedsrejser og mulige Filialkontorer, og man vil neppe behøve at udvide Politistyrken ret meget, i alt Fald ikke ud over det i Lovforslaget foreslaaede. Ved Siden af Politiet beskikkes Statsanklager med Medhjælpere og til Forsvar for de sigtede i hver enkelt Sag en eller flere lokale Defensorer. Med Hensyn til Beskikkelse af Statsanklageren med Medhjælpere er jeg ganske enig med den højtærede Justitsminister; her medfører mit Forslag ingen særlig Fordyrelse.

Sognefogedbestillingen maa bibeholdes, men Sognefogderne bør i alt, hvad der vedrører Politivæsen, have den nærmeste Politiassistent som foresat; Sognefogeden maa i saa Fald have Telefon. Dette anser jeg for nødvendigt, hvad enten Staten eller Amtet skal betale Udgiften.

Ærede Medlemmer vil maaske mene,

at den foreslaaede Ordning, der unægtelig betegner en stor, gennemgribende Forandring paa dette Omraade, vil medføre for store Udgifter, men jeg vil dog henstille, at den tages under nærmere Overvejelse, forinden Staven brydes over den, at man overvejer, om man foretrækker at bibeholde den gamle Klædning, paasat nogle Statspolitilapper. Kan det af mig foreslaaede ikke opnaas, vil jeg saa indtrænge som muligt henstille, at vi dog beholder den gamle Jurisdiktionsinddeling. Denne har vundet saadan Hævd i Befolkningen, at det utvivlsomt vil møde stærk Uvillie, hvis Forslaget om, at to Jurisdiktioner lægges sammen, bliver vedtaget. Kan mit Forslag ikke gennemføres, vil jeg anbefale, at Politimestervirksomheden henlægges til for Eksempel en Politimester i hvert Amt. Naar det i København anses for tilstrækkeligt at have en Politidirektør ved Siden af Kriminalretsdommerne, maa dog vistnok een Politimester i hvert Amt kunne tage det op med 6—8 Dommere. Jeg kan ikke tænke mig, at det skal være nødvendigt at have 70 Politimestre udenfor København, naar de udelukkende skal beskæftige sig med Politiforretninger. Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) fremdrog et Eksempel, hentet fra Sydsjælland. Det er ganske overflødig at bemærke, at lignende Forhold kan drages frem fra det ganske Land. Jeg kan forsikre, at der vil blive megen Utilfredshed, hvis Forslaget om Jurisdiktionsssammenlægningen vedtages. Det er mit højeste Ønske at faa Paatalemyndigheden adskilt fra Domsmyndigheden, men jeg synes, der maa kunne findes en anden Vej end den foreslaaede.

Lillelund: Der er fra alle Sider udtalt Haab om, at det skal lykkes at faa Retsreformen gennemført i denne Samling. Jeg skal ikke sige noget herom, men med Hensyn til et af Udenværkerne, nemlig Lovforslaget om offentlige Auktioner, som ikke er Tvangsauktioner, vil jeg udtale det Haab, at det ikke skal lykkes at faa dette Lovforslag gennemført i den Skikkelse, hvori det er fremsat.

Der staar i Lovforslaget følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „For Auktioner, afholdte af Foreninger for Medlemmer, gælder samme Regler som for offentlige Auktioner“. Det skulde bedrøve mig i høj Grad, om denne Bestemmelse virkelig fik Lovskraft. Jeg vil nedlægge Protest derimod og er ogsaa ret overbevist om, at